

LOSERS

Václav Roman

Postavy:

Tom Procházka – spisovatel a scénárista

Klára Procházková – jeho žena, autorka knížek pro děti

Katka Macáková – jeho milenka, studentka výtvarného umění

a

Patrik Novák – filmový producent

Václav Roman

U Zámečku 363

Teplice 415 10

Email: day@seznam.cz

1. OBRAZ – BYT TOMA A KLÁRY

V pokoji se nachází stůl s telefonem a gauč. Klára sedí na gauči a čte si časopis. Z venku přichází Tom.

KLÁRA
Kdes byl?

TOM
V práci.

KLÁRA
Dva dny? Jsi spisovatel.

TOM
No a? Políbila mě múza. Sprovej nápad.

KLÁRA
To se těším, až to vyjde.

TOM
Bude to film.

KLÁRA
Á, sláva! Tvůj dvanáctý. To bychom měli zapít. Už máš smlouvu na natáčení?

TOM
Víš, jak to chodí. Tady ti nikdo hned nic nenatočí.

KLÁRA
Zvlášť když máš předtím v pořadí 11 jiných filmů.

TOM
Nemůžu za to, že nejsem tuctovej scénárista.

KLÁRA
Jo, a kvůli tomu máš tucet filmů, který nikdo nechce.

TOM
Bejt průměrnej se mi hnusí. Buďto být dobrej nebo žádněj.

KLÁRA
Jo, třeba až umřeš hlady, tak ti pak postaví akademici pomník.

TOM
Přestaň do měj pořád rejt. Mám hlad.

KLÁRA
A múza, která tě v noci políbila, ti nedala najíst? To je teda dost velká ubožačka.

TOM
Mluvíš z cesty. Vem si prášky. Bereš teď něco na hlavu, ne?

KLÁRA
Víš, co mi můžeš!

TOM
Kdyby tě tak teď slyšeli tvoji malí čtenáři.

KLÁRA
Je nezajímá, co řeknu, ale co napíšu. Ale tebe za hlouposti, které říkáš nemá kdo zkritizovat. Nikdo tě nezná.

TOM
A myslíš, že někoho zajímají ty tvoje příběhy z louky plný rosy? Jsi všem akorát pro smích.

KLÁRA

Dětem se to líbí. A já píšu pro děti. Co si o tom myslíš ty jako dospělej, je mi putna.

TOM

Na pořádnou knížku nemáš! Si to konečně přiznej.

KLÁRA

A ty si konečně přiznej, že nás to živí. Nebýt mě, byl bys dávno na ulici.

TOM

Věř, že nebyl. I když....

KLÁRA

Kam jdeš?

TOM

Na ulici. Zahnat nudu...a hlavně se někde najíst.

Tom odchází. Klára za ním kouká.

2. OBRAZ – BYT KATKY

Tom leží v posteli s Katkou. Potmě.

KATKA

Bylo to úžasný.

TOM

Ty si nezasloužíš špatného milence. Obával bych se reklamace.

KATKA

Blázínku. Tebe bych neměnila.

TOM

Říkáš dnes. Můžu konečně rozsvítit?

KATKA

Ale jenom malý.

TOM

Blázínku. Bojíš se, že ve velkém světle uvidíš plátno a budeš se k němu muset vrhnout?

Tom rozsvítí světlo. V pokoji je kromě postele ještě noční stolek, které je obložen spoustou knih a svázaných scénářů. Všechno to jsou Tomovo díla. Dále je v místnosti ještě stojan a na něm rozdělaný obraz.

KATKA

To budu muset tak jako tak. Už jsem to měla mít dávkou hotový.

TOM

Nikam ti to neuteče. Neboj. To nejlepší se stejně musí nechat vždy uležet. Takhle píšu já. Nosím nápad i několik let v hlavě, než ho hodím na papír. Teda teď spíš na monitor. Nápad musí vykrytalizovat, uzrát. Jediný zádrhel vidím v tom, že konečná práce je úplně jiná než původní idea. Kolikrát zápletku, kvůli které jsem o tom přemýšlel, nakonec úplně pomínu.

KATKA

S mým malováním je to jiné. Maluju podle předlohy.

TOM

Jelikož se koukáš mezi tahy štětce dost často mým směrem, bude na tom plátně určitě můj portrét.

KATKA

Tak trochu.

TOM

Tak trochu? Mně se nabízí jen odpovědi: „Ano“, nebo „ne“.

KATKA

Ano i ne, můj drahý.

TOM

Má drahá, někdy vás nechápu.

KATKA

Nemusíš mě chápat, stačí když mě budeš milovat.

TOM

Už se stalo.

KATKA

Co to máš?

TOM

Kde?

KATKA

Na prstě. Obvykle prsten nenosíš.

TOM

No, obvykle moc ne.

KLÁRA

Nechceš mi něco vysvětlit.

TOM

Nerad vysvětluju.

KATKA

Ted' budeš muset. Máš přesně minutu.

TOM

Co blázníš? No, tak mám prsten. To je přeci normální.

KATKA

Normální by to bylo, ale ne na tomhle prstě. Seš ženatej?

TOM

Miluju tě.

KATKA

Seš ženatej? Ano, nebo ne?

TOM

Rozvedu se.

KATKA

Ty hajzle.

TOM

Nech si to vysvětlit.

KATKA

Od tebe? Vždyť nerad vysvětluješ. Možná bych ti měla připomenout, jak jsme se seznámili? „Mám pocit, že mi život uniká mezi prsty, ale když jsem uviděl vás, tak dostal nový rozměr.“ Co bych čekala od autora detektivek. Ted' mi vrátíš klíč a už se nikdy nevidíme.

Vrací jí klíč. Naoko hraje, že odchází.

TOM

Dobře. Tady je. Sbohem. Navždy.

KATKA

Počkej. Přece jen tak neodejdeš?

TOM

Právě jsi mě vyhodila ze svého života. Tak jdu.

KATKA

Když se rozvedeš, vezmeš si mě?

Bere si zpět klíč.

TOM

Nezmínil jsem se ti o své ženě proto, že jediné, co mě s ní spojuje, je tento prsten. Máme oddělené ložnice – považuju ji za sousedku, který se vyhejbám. Její střídající se nálady jsem vydržel rok. Ani ne. Píše knížky pro děti, ale sama je neplodná – a vnitřně chladná.

KATKA

A spíte spolu?

TOM

Už dávno ne. Promiň, že to řeknu takhle drsně, ale když si to dělám sám v koupelně, mám z toho víc, než když jsem to dělal s ní. - A ano, vezmu si tě.

KATKA

Nemusíš. Ale zbav se toho prstenu – to mi stačí.

TOM

Ne, já si tě vzít chci. Jsi ta nejlepší, kterou jsem ve svém životě potkal. Věnuju ti svou novou knížku.

KATKA

Vážně? A kdy má vyjít. Mohl bys lehnout. Chci to dokončit.

TOM

Až ji dopíšu. Třeba bys mi mohla navrhnout přebal. Obal prodává a oni mi tam vždycky dají takový hrůzy, že o to nikdo ani okem nezavadí.

KATKA

A přitom se tvoje knížky čtou samy. Třeba bychom na ten přebal mohli dát zmenšeninu tohoto.

TOM

A co to vlastně bude?

KATKA

Portrét tvój duše.

3. OBRAZ – BYT TOMA A KLÁRY

Pokoj vypadá stejně jako v prvním obraze. Vchází Klára a za ní bojácně Patrik.

PATRIK

Pořád nevím, jestli děláme dobře.

KLÁRA

Z čeho máš strach? Jen si vezmu něco na sebe a půjdeme. – V tomhle nemůžu jít do divadla.

PATRIK

Nerad bych, aby mě tady zastihl tvůj manžel.

KLÁRA

Prosím tě. Ten se teď páří s nějakou svojí milenkou. Chudák holka, nedokáže nikdy přivést k orgasmu.

PATRIK

Když o tom víš, tak proč se s ním nerozvedeš?

KLÁRA

Důvod rozvodu: neuspokojil mě v posteli?

PATRIK

Mluvím o té milence. Vyšla bys z toho jako vítěz a on by se vrátil, kam patří – mezi loosery.

KLÁRA

Možná chci víc, než ho jen oškubat při rozvodu.

PATRIK

Zasloužil by si to. Ale opravdu mě nenapadá nic, co by ho ponížilo víc, než že by ztratil tvou oporu. Myslím tím, že by nemohl chodit jako doprovod na VIP večírky, vydavatelé by se s ním přestali bavit a přišel by o všechny peníze.

KLÁRA

O ty už přišel. Zrušila jsem jeho podpisové právo na všech účtech. Teď možná zuří v nějaké restauraci. Dobře mu tak.

PATRIK

A prozradíš mi, co na něj ještě chystáš? Prve jsi mluvila tak tajemně.

KLÁRA

Ještě to nemám úplně promyšlené. Ale potřebovala bych tvou pomoc. Četl jsi nějaké jeho scénáře?

PATRIK

Žádný jsem nedočel do konce. Nemá tam myšlenku. Nejsou ničím zajímavý. Tohohle braku mám plný šuplík. Ostatní hází jeho scénáře do drtičky papíru, hned jak dorazí. Já holt nemám drtičku.

KLÁRA

A dalo by se z toho něco natočit?

PATRIK

Ne! Šílíš?! Byly by to takové propadáky jako ty jeho romány. Ale když se nepovede film, je to dražší, než když se nepovede knížka.

KLÁRA

To vím. Přesto bych chtěla, abys nějaký z jeho scénářů „natočil“.

PATRIK

Co? Chceš mu ještě pomáhat?

KLÁRA

Nemyslím doopravdy. Jen jako. Prostě chci, aby žil v domnění, že se mu začíná dařit. Čím výš si bude připadat, tím víc ho bude bolet, až spadne.

PATRIK

Čertovsky dobrý nápad. Nevěděl jsem, že autorky knížek pro děti jsou takové intrikánky.

KLÁRA

Autorky knížek pro děti jsou největší intrikánky. – Která halenka se hodí víc. Tahle nebo ta druhá?

PATRIK

Myslím, že tobě budou slušet obě.

KLÁRA

Já si chci vzít ale jenom jednu, Patriku.

PATRIK

Tak tahle.

KLÁRA

Á, pán si přeje hluboký výstřih. Máte ho mít, pane producente.

PATRIK

Rozhodoval jsem se podle barvy.

Mezi tím odchází Klára vedle, aby si vzala jiné šaty.

KLÁRA

Samo sebou. Barva je pro muže to nejdůležitější. – Tak co říkáš na můj nápad ohledně toho Tomova filmu?

PATRIK

Můžu ho udržovat v naději, že nějaké to jeho „veledílo“ natočíme. Vybírat je z čeho. Jen se to nesmí moc rozkřiknout – to by byl můj konec, kdyby se vědělo, že se mu chystám produkovat nějaký film. Ale krátkodobě by to neměl být problém.

Klára se vrací. Je ještě potřeba šaty zapnout.

KLÁRA

To jsem ráda. Mohl bys mi to zapnout?

PATRIK

Jo. - Krásně voníš.

Stojí těsně za ní a zapíná jí šaty. Políbí se – z Klářiny iniciativy. Patrik polibek jen opětuje.

KLÁRA

Když bude ta hra nudná, můžeme skočit k tobě a pokračovat. Teď ale honem, nebo přijdeme pozdě.

Jsou na odchodu. Zvoní telefon.

PATRIK

Nezvedneš to?

KLÁRA

Nech to plavat. Mám záznamník.

Odejdou.

KLÁRA (NA ZÁZNAMNÍKU)

Momentálně tu nejsem, nebo se vám nemůžu věnovat. Nechte mi vzkaz a já se vám ozvu, jen co to půjde.

KLÁŘIN VYDAVATEL(V TELEFONU)

Kláro, tady Šimon. Škoda, že nejsi v dosahu, mám pro tebe dobré zprávy. Právě jsem dočetl ten koncept, co jsi mi včera přinesla – O princí Koblížkovi. A je to lepší než všechno předtím. Zavolej mi, jak nejdřív budeš moct, ať dohodneme nějaké podrobnosti. Díky za tak pěkné knížky. Jen tak dál. Měj se.

Pípnutí telefonu. A pár okamžiků později začne zvonit znovu.

KLÁRA (NA ZÁZNAMNÍKU)

Momentálně tu nejsem, nebo se vám nemůžu věnovat. Nechte mi vzkaz a já se vám ozvu, jen co to půjde.

TOMOVO AGENT (V TELEFONU)

Tome, máš nějakej divnej hlas. - To hraješ, nebo tam fakt nejseš? Jestli jsi v dosahu, tak to zvedni....nejsi. No, moc dobrých zpráv pro tebe nemám. Vlastně žádnou. Tvůj poslední scénář všichni zase vrátili, některý tam připsali dost nehezký poznámky. Heleď, stav se tady. Čau Marek.

Jen co hovor skončí, přichází Tom a Katka.

KATKA

Pěkněj byteček.

TOM

Pěkná kůča. Jediný, co tady pro mě má cenu, je bar.

KATKA

Tak už se uklidni. Nic není tak horké, jak se....

TOM

Ne, tohle jí neodpustím!

KATKA

Vždyť se až zase tak moc nestalo.

TOM

Stalo. Pohádal jsem se s obsluhou. Kdybys neměla něco málo po kapsách, mejeme tam ještě teď nádobí. – Já ji zabiju!

KATKA

Když budeš ve vězení, tak si tě moc neužiju. Zkus se jenom rozvést.

Tom nahlížel do pokojů, jestli tam jeho žena není.

TOM

Představení nebude. Není tady. Asi někde čte dětem z té její pediatrické literatury.

KATKA

Klid, Tome. Klid. Děti v tuhle hodinu už dávno spí.

Když se k Tomovi Katka přivine, uklidní se.

TOM

Ještěže nejsem dítě a můžu se i v tuhle hodinu dívat do tvých velkých smaragdových očí.

KATKA

Můžeš víc, než se dívat do očí.

TOM

Já vím. A taky všechny možnosti, které se nabízí, ještě dnes využiju.

KATKA

Co když přijde tvoje žena...Klára jsi říkal, že se jmenuje?

TOM

Jo, Klára.

KATKA

Co uděláš? Představiš mě jako svou zapisovatelku, nebo snad jako sestřenici?

TOM

Nevím, o tom jsem nepřemýšlel. Teď mám chuť jí prostě jednu vrazit. Za ty kreditky. Jo, kdyby tu byla...

KATKA

Kdyby tu byla. Tys ale věděl, že tu nebude, ne?

TOM

Co? Proč bych ti měl lhát?

KATKA

Já nevím proč bys mi měl zase lhát. To by sis měl ujasnit sám. Možná jsi měl strach, že by viděla, jak to mezi náma jiskří. Nevím.

TOM

To je absurdní. Já si domů můžu vodit koho chci a kdy chci. Nepotřebuju souhlas té zlodějky. To že bych tě nepředstavil jako svou milenkou, snad ale chápeš. Při rozvodu by mě to dost poškodilo.

KATKA

Takže jsi opravdu nehrál divadlo, když jsi ji hledal? Nevěděl jsi to?

TOM

Ne. Ale přijde nám to vhod. Nemyslíš? Poprvé spolu v manželské posteli s nebesy.

KATKA

Počkej, počkej. Já do její postele nevlezu. Ani za nic.

TOM

Já tě nutit nebudu. Budou tu určitě i jiná místa pro chvíle rozkoše. Někde najdeme.

KATKA

Promiň mi, že se ptám...

TOM

Prominuto.

KATKA

...ale měl jsi už nějakou milenkou přede mnou?

TOM

Hrajeme na pravdu, takže...

KATKA

Takže měl.

TOM

Jo, ale to už je za mnou. Poslední aférku jsem měl rok předtím, než jsem potkal tebe. A tebe za milenkou nepovažuju.

KATKA

Ty mě nebereš jako milenkou?

TOM

Ne, ty jsi byla nejdřív moje holka a teď se z tebe vyklubala moje nastávající. S milenkama jsem akorát spal. S tebou se dělím o všechno. I o své problémy, za což se ti omlouvám.

KATKA

Nemusíš. V dobrém a ve zlém, jak se říká.

TOM

Dokud nás smrt nerozdělí. Sakra, proč jsem tě nepotkal před sedmi lety? To bych si s Klárou nikdy nezačal a....

KATKA

...a šel bys do vězení. Bylo mi čtrnáct.

TOM

Moje manželství bylo horší než vězení. Všimni si, už o něm mluvím v minulém čase.

KATKA

Znamená to snad, že jsi už něco udělal pro jeho konec?

TOM

Sháním si právníka. Musím mít toho druhého nejlepšího ve městě. Ten nejlepší je totiž bohužel ve službách protistrany. Dlouholetý rodinný přítel.

KATKA

Myslíš, že jsou milenci?

TOM

Pochybuju. Je mu šedesát.

KATKA

To asi nejsou. A myslíš, že někoho má?

TOM

Ona? Neřekl bych. Nebýt mě, tak je ještě panna. Je hrozně chladná. Tvůj úplný opak – ty jsi vášnivá jedna báseň – jako oheň.

KATKA

Už začínám plápolat.

TOM

Přiložím polínko, aby ses rozpálila.

KATKA

Ty víš jak. Proč jsi mě sem vlastně vzal? Je to dost odvaha – když si představím, že každou chvíli může přijít. Kam jdeš?

TOM

Jenom malá pojistka, aby nemohl každou chvíli přijít. Nejzaručenější metoda.

KATKA

Tome, nic proti slavnému autoru detektivek, ale tohle jí opravdu nebude podezřelé.

TOM

Co?

KATKA

Klíč v zámku a ty tady se svou zapisovatelkou. To bys asi nevysvětlil.

TOM

Vysvětlil. Všichni mě stále podceňují, přitom ve mně dřímá takových nápadů. Proč jsem tě sem vzal? Ne, že by se mi v tvém skromném ateliérku nelíbilo, ale dnes nadešlo k speciálním okolnostem. Nebudu ti nic nalhávat, původně jsem měl v plánu jít do hotelu, ale v nastalé situaci...chápeš?

KATKA

Jaký speciální den to máme?

TOM

Výročí našeho seznámení.

KATKA

Fakt?

TOM

Jo, dneska jsou to přesně tři měsíce a pět dní, co jsme se seznámili.

KATKA

I ty šibale.

TOM

Každý den je výročí. Proč čekat na kulaté jubilea – jsem šťastný za každý den, kdy tě můžu vzít do náručí.

Obejmou se. Zazvoní telefon.

TOM

Sakra, kterej kretén teď... - (do telefonu) Halo...á, dobrý večer pane vydavateli. Jak se máte?...aha, se ženou. Teď tu není. Šla do divadla. Zkuste to za dvě tři hodinky, nebo ráno...ano...Mějte se.

(ke Katce – je k ní otočen zády, takže nejprve nevidí, že je na odchodu) To byl jeden z největších vydavatelů, nejdřív jsem myslel, že chce vydat něco mě, ale chce...Co děláš?

KATKA

Jak vidíš. Odcházím. „Šla do divadla.“

TOM

Počkej! Co... Jo tohle.

KATKA

Jo tohle. Kdybys mi to řekl rovnou, tak to pochopím. Ale lži nesnáším.

TOM

Já ale, že šla do divadla, říkám vždycky, když tu není. Lepší než přiznat, že nevím kde je.

KATKA

Nech toho. Tohle ti už nesežeru. Sbohem...A pěkný výročí.

Katka odejde, Tom za ní.

TOM (MIMO SCÉNU)

Neodcházej takhle. To nemůžeš.

KATKA (MIMO SCÉNU)

Pust mě.

Facka. Zvoní telefon. Tom se vrací do bytu, mne si rukou tvář. Zvedne našťavaně telefon.

TOM

Dejte mi všichni pokoj...jó to jsi ty Marku...ne v pohodě. Jen menší hádka se ženou....jestli pro mě máš dobré zprávy, tak....nemáš, hm....nechtějí to...nemám jim už nic posílat...hm...kulturní barbaři. Nechápu proč jsou všichni tak tupý a zbedněný. Hlavně že jsou televize plný brakovejch pořadů. Filmy stojí za hovno. Ale když má člověk dobrej nápad, tak ho pošlou k šípku. Vzkaž jim, ať mi políběj prdel....co? Jo dobrou.

Praští s telefonem.

TOM

Sakra! Sakra!! Sakra!!! Co se jim zase nelíbí? Co by chtěli? – Ta taky zdrhla. Obraz mojí duše se dočká asi nějakého vylepšení. A já zůstal sám v týhle kůče, která ani není moje. Pěkný vyhlídky. Pěkný. Ale hlavně že je tady ten bar. Tahle whisky by mi mohla pomoc.

Bere z baru láhev whisky a jde do ložnice. Tma.

4. OBRAZ – BYT TOMA A KLÁRY

Druhý den ráno. Klára telefonuje.

KLÁRA

...a když jsem kolem půlnoci přišla, měl v sobě půl lahve mojí nejlepší whisky a spal jako zařezanej. Potěš pánbůh, Patriku, jestli ještě navíc propadá alkoholismu. A to není všechno, to nejlepší přichází na závěr...ted' si radši sedni. Měl tu včera milenku....Jak jsem to poznala? Jednoduše. Když se váleli na mém gauči, tak jí v zápalu vášně vypadla peněženka. Jakási Kateřina Macáková.... Ty ji znáš?... Ne? Já jen, že jsem měla pocit, že ti to něco říká...každopádně se prozradil a já na něj mám další zbraň. S tím filmem pokud by šlo, tak co nejdřív, prosím....děkuji mockrát. Musím končit. Vypadá, že se probral. Stav se tu, až budeš moct. Zatím.

Jen co položí sluchátko, vchází Tom.

KLÁRA

No potěš. Ty vypadáš.

TOM

S kým jsi to mluvila? Nebylo to pro mě? Čekám vydavatele na novou knížku.

KLÁRA

Ví ten nebožák, že všechna nakladatelství, kde jsi publikoval, krátce po vydání tvých skvělých románů, zkrachovala?

TOM

Ty se nezměníš. Všichni se stěžují na tchýně. Všichni kromě mě. Málokterý muž může říct, že by radši žil s matkou svojí ženy.

KLÁRA

Ona naštěstí ale není tak hloupá, jako jsem byla já.

TOM

Jestli znamená zamilovaná hloupá, tak jsi byla největší blbec na světě.

KLÁRA

Ted' mi křivdíš. Zase tak moc jsem tě nemilovala.

TOM

To bych sem netahal. První sex a dokonce i svatba – oboje byla tvoje iniciativa.

KLÁRA

Viděla jsem v tobě budoucího autora bestsellerů a filmového scénáristu. Ted' si teprve uvědomuji, že jsem byla pěkně naivní. Nikdy to v tobě nebylo.

TOM

Aspoň jsem zůstal svůj a nestalo se ze mě to, co z tebe. Celý den se přetvařovat, že mě něco baví, to bych fakt nedokázal.

KLÁRA

Neřekla bych přetvařovat, ale spíš přizpůsobovat. A to je tvoje největší chyba, že to nedokážeš. Máš jich hodně, ale tahle vyniká nejvíc.

TOM

Hlavně že ty jsi krásná, bezcharakterní a bezpohlavní bytost.

KLÁRA

Ty o posteli radši nemluv. Ještě stále máš problémy s erekcí, nebo už jsi s tím byl u doktora?

TOM

Já jsem s erekcí problémy nikdy neměl. To akorát ty jsi mě přestala vzrušovat. Ztratili jsme motivaci.

KLÁRA

Sexisto. Mluvit se svým pérem. To se sešli, to ti řeknu, dva ubožáci.

TOM

Na péro mi nesahej!

KLÁRA

Máš pravdu, urážet něčí ego to není správné.

TOM

Moralistko. Radši mi řekni, jakým právem jsi mě vyškrtla z našich účtů?

KLÁRA

Vysvětlení je jednoduché. Nejsou naše.

TOM

Ale.

KLÁRA

Jsou to moje peníze. Do tohoto manželství jsem přinesla peníze já. Ty jsi přispěl jen dluhy. Už se mi nechtělo koukat, jak moje úspory mizí v různých barech, kasinech a nočních klubech. Tak jsem ti stopla všechny karty. Zlobíš se na mě hodně?

TOM

Nemám na tebe náladu. Jsi odporná.

KLÁRA

Čekala bych od tebe něco ostřejšího, než jen „jsi odporná“.

TOM

Nech mě bejt!

KLÁRA

Nenechám. Ztratils argumenty? Uznáváš, že mám pravdu?

TOM

Nemáš.

KLÁRA

Takže podle tebe je správné, že ti platím šlapky, chlast a drogy?

TOM

Drogy? To už přeháníš!

KLÁRA

Tak drogy ne, ale ty šlapky...

TOM

Žádný šlapky....

KLÁRA

Jsou ve výpisech – Night Club Eden, Night Club Sweathearts a další, si dej příště pozor jakou kartou platíš. Ale ty vlastně vlastní nemáš. To mě mrzí.

TOM

Night cluby nejsou jenom holky...

KLÁRA

No tak spíš s chlapama. To už je jedno.

TOM

Ty děvko, co si o sobě myslíš?

KLÁRA

No tak mi jednu vraž.

TOM

Zabiju tě!

KLÁRA

To říkáš pořád. A přitom nejsi schopnej mi dát ani facku.

Vrazí jí facku. Zvoní telefon.

TOM

Řekla sis o ní!

KLÁRA

Tos přehnal, ty ubožáku!

Klára se na něj vrhne. Buší do něj pěsti. Tom se jí snaží držet od těla.

TOM

Přestaň šílet.

KLÁRA

Jsi ubožák! Prachsprostej ubožák!!

TOM

Au. Rád bych zvedl telefon.

KLÁRA

To ti neprojde, ty bídáku.

TOM

Sama´s to vyprovokovala.

KLÁRA

Ty hajzléééééééé!

KLÁRA (NA ZÁZNAMNÍKU)

Momentálně tu nejsem, nebo se vám nemůžu věnovat. Nechte mi vzkaz a já se vám ozvu, jen co to půjde.

PATRIK

Dobrý den, tady Patrik Novák z TV Vision. Pane Procházko, mohl byste mi zavolat, až budete....

Když Klára pozná Patrikovo hlas, přestane Toma mlátit, škrábat a kousat, aby mohl dojít k telefonu. Hned jak ho pustí, tak Tom vyrazí k telefonu. Zvedá sluchátko.

TOM

Dobrý den. Tady Tom Procházka....byl jsem daleko od telefonu....cože?.... sejít?...líbila se vám Hniloba? Opravdu?...Uvažujete?...no paráda, konečně se našla rozumná produkční společnost....ano...řekněte, kdy mám přijít....budu tam...taky přeju pěkný den....a nebudete litovat....naschle.

Tom nasadí vítězoslavný výraz. Klára hraje svou roli – dělá, že o ničem neví.

TOM

Víš ty co? Já už ty tvoje kreditky nepotřebuju. Právě jsem měl hovor....

KLÁRA

To jsem si všimla.

TOM

Vím, že mi to nepřeješ, ale konečně jsem prorazil. Jabadabadů!

KLÁRA

Udám tě za domácí násilí, ty hajzle.

TOM

Dovol abych se zasmál. To bych měl spíš já? Samý škrábanec a kousanec. Ale co. Jen doufám, že nemáš vzteklinu.

KLÁRA

V tý produkci musí sedět samý blbci.

TOM

Nezávid'. A Hniloba je jen začátek, to ti říkám. Vesele tady hnij. Já jdu dojednat smlouvu.

Tom na sebe hodí sako a odchází. Klára telefonuje.

KLÁRA

Jede za tebou...ano, i s navijákem....(směje se) tak mu to hezky okořeň....A radši se sejdeme u tebe. Kdyby tě tady potkal....chápeš...mám přijít večer?...Dobře v sedm. Měj se....a teď se připrav na setkání s blbcem.

5. OBRAZ – BYT KATKY

Katka leží na posteli a čte si knížku od Toma. Obraz Tomovo duše je v popředí – je celý začerněný. Najednou zarachotí klíč v zámku a přichází Tom. Nese kytku.

TOM

Hmm. Po týdnu jsem myslel, že už budeš mít jiný zámek.

KATKA

Čekala jsem na tebe.

TOM

Ty se na mě nezlobíš? To jsem si mohl tu kytku odpustit.

KATKA

Ale ne. Máme přece výročí.

TOM

Přesně tak. Tři měsíce a dvanáct dní.

KATKA

Zarazilo mě, že ti trvalo týden, než ses tu objevil.

TOM

Mám teď hodně zařizování a pak...pak jsem měl strach, že mi dáš zase facku.

KATKA

Tu sis zasloužil. Na tom trvám.

TOM

Vím, a už nikdy neudělám nic, čím bych ti ublížil. Tak a naše první hádka je za náma.

KATKA

A když mi už nebudeš lhát, tak žádná další být ani nemusí.

TOM

Nebudu. Slibuju. Koukám, že ses ten týden nenudila.

KATKA

Přelouskala jsem skoro všechny – některý i dvakrát.

TOM

A Hnilobu tady máš?

KATKA

V koupelně za vanou. Se tý plísně asi nezbavím. Proč?

TOM

Ale ne, Kačenko. Já myslím můj scénář Hniloba.

KATKA

Myslíš to ze života bezdomovců?

TOM

Jap, přesně to.

KATKA

Někde to tu je, ale k tomu jsem se zatím neprokousala.

TOM

Tak až se k tomu prokoušeš, tak si to přečti hodně pořádně. Bude se to totiž natáčet.

KATKA

Cože?

TOM

Našel jsem produkční společnost, která do toho chce jít. Respektive oni si našli mě. Už jednali i s dramaturgy na Český. Je to všechno v cajku.

KATKA

Senzace! Já věděla, že prorazíš!!

TOM

Abych se přiznal tu pravou radost mám až teď. Ve strachu, že jsem tě ztratil, jsem se radovat nedokázal.

KATKA

To mi neříkej, žes to ani neoslavil?

TOM

A taky jsem toho měl nad hlavu. Musel jsem dojednat smlouvu. Dostanu sto tisíc autorský honorář a pak nějaký procento z tržby. Půjde to i v kinech, si představ. A pak jsem to musel trochu přepracovat. Udělat druhou verzi, víš. Teď jsem jim to hodil a jsem zvědavěj, jestli budu dělat ještě třetí. Ale za ty prachy? Proč bych nedělal něco, co mě baví?

KATKA

Já mám takovou radost.

Zazvoní telefon.

KATKA

Počkej momentík. – Haló, haló...to jste zase vy? Už mě laskavě nechte na pokoji, nebo vás nahlásím policii.

Praští s telefonem.

TOM

Kdo to byl?

KATKA

Nevím, nějaký úchyl. Volá mi takhle už pár dní.

TOM

Zvláštní. A co říká?

KATKA

Nic. Vždycky mlčí. Ani nedýchá, ale já vím, že tam někdo je. Dneska volal poprvé, ale někdy ho mám na lince pětkrát denně.

TOM

To bys měla nahlásit na policii. Může být nebezpečný. Pro kluky nebude problém zjistit číslo, z kterého ti volá a poslat ho do ústavu pro tu verbež.

KATKA

Napadlo mě, jestli to nemůže být Klára. Jestli se o nás třeba nedozvěděla.

TOM

Ta? Nic netuší. Já se s ní už vůbec nebavím a na to aby si najala soukromé očko?...Ne ona není takový typ. A určitě by ti takhle nevolala, ani kdyby o nás věděla.

KATKA

Ten den, jak jsme se pohádali, jsem někde ztratila peněženku. Napadlo mě...

TOM

Ztratila peněženku?

KATKA

Bylo v ní pár šupů. Všechno jsem nechala v té restauraci. Ale musela jsem si kvůli tomu vyběhat novou občanku.

TOM

Když jsi odešla, tak tam nikde nebyla. Určitě bych si jí všiml, kdyby ju.

KATKA

Mohla mi vypadnout v taxíku. Nebo prostě někde jinde. Jen jsem měla podezření.

TOM

Kdyby ji tam našla ona, tak by mi hned vmetla do očí, že jsem měl doma milenku.

KATKA

Každopádně až budete rozvedení, tak budu spát klidněji.

TOM

Pracuju na tom. – Ale koukám, že jsi na mě byla pořádně našťavaná. Když jsi začernila obraz mojí duše.

KATKA

Nene, to byl původní záměr. Takhle to mělo vypadat od začátku.

TOM

Nakreslit obraz a pak ho začernit? To nějak postrádá smysl, ne?

KATKA

Ne, je to umění. Musíš mít velkou představivost a umět si odmyslet tu černou barvu. Pak uvidíš, co je na plátně skutečně.

Tom si prohlíží zaujatě obraz.

KATKA

Mám už pár takových obrazů. Je to hodně těžký. Čím hezčí obraz, tím víc ti rve tahle konečná úprava srdce. Tenhle považuju za svůj nepovedenější. Lidská duše pod rouškou černé barvy. Černá není jen znak špatnosti, ale i smutku, víš?

TOM

Myslím, že to tam vidím. Ty obrysy mojí duše.

Tom se nepřestává koukat na obraz. Ten stojí mezi nimi.

KATKA

A lidské duše jsou vesměs smutný. I když se často radujeme, víc jsme nešťastní.- (pauza) Tome, já jsem v tom.

Tma. Když se světlo rozsvítí sedí Katka na gauči a Tom leží s hlavou v jejím klíně.

TOM

Neděláš si srandu?

KATKA

O tomhle se přece nežertuje.

TOM

Bereš přece prášky. (Katka pokrčí jen rameny). A jak jsi na to...jak jsi na to přišla?

KATKA

Nedostala jsem to. Udělala jsem si test a byl pozitivní. Jsme v tom. Já a Tom jsme v tom.

TOM

Promiň, ale je to pro mě rána.

KATKA

Abych řekla pravdu, přijde mi, že jsi ve větším šoku, než jsem byla já.

TOM

Protože si plně uvědomuju, co pro tebe v tvé situaci může dítě znamenat.

KATKA

V jaké situaci?

TOM

Jdeš do posledního ročníku – čekají tě státnice, který nebudou procházka růžovou zahradou. Ty si prostě teď dítě nemůžeš dovolit.

KATKA

Teď je důležitý to, co je. Ne to, co si můžu, nebo nemůžu dovolit. Čekala jsem, že z toho budeš zaražený, ale taky jsem doufala, že budeš mít alespoň trochu radost.

TOM

Měl bych z toho větší radost, než z toho filmu, kdyby se to stalo později. Až budeš mít hotovou školu a všechno.

KATKA

Zvládnou oboje. Dítě i školu.

TOM

Nechci aby ses vzdávala jednoho pro druhé.

KATKA

(trochu našťavaně) Ne, nechceš. Ale nepřímou jsi mi navrhol, abych si to nechala vzít.

TOM

Ne, tak jsem to nemyslel. Ale kdyby sis to vzít nechala, nemohl bych říct ani „pěna“.

KATKA

„Pěna“ říkat nebudeš muset. Na potrat bych nešla v žádném případě. Takže je zbytečné o něm mluvit.

TOM

Moje žena byla na potratu. Už jsme byli svoji. Ale ona pracovala na své kariéře. Pro slávu by šla přes mrtvoly. To o ní ví málokdo. A že přes jednu mrtvolu skutečně šla, vím jenom já a jeden felčar. Teď ještě ty. Byl jsem proti. Všechno marné. O radost, že budu za pár měsíců otcem, mě rychle připravila. Sice mi to neřekla, ale mám podezření, že je díky tomu zákroku nadosmrti neplodná. Což lze chápat jako trest.

KATKA

To jsem nečekala. Nechápu ji. Já chci taky kariéru, výstavy a prodávat obrazy, ale když vím, že ve mně roste nový človíček, klidně se toho všeho teď vzdám.

TOM

Jsi jiná – lepší. Ona myslí jenom na sebe. – Promiň, promiň, jsem úplně mimo. Jde mi z toho hlava kolem.

KATKA

Já tě chápu. Měls toho hodně kvůli tomu filmu a teď přijdu já s dítětem. S tou školou máš pravdu. Taky jsem o tom přemýšlela. Nejlepší bude roční odklad. Je mi jedno, kdy budu mít titul, ale děťátko – to nepočká.

TOM

Mám pocit, že na mě kouká. Cítím ho. – Nevím, jak jsem mohl přežít týden bez tvého úsměvu a bez d'olíčků v tvých tvářích. Když jsi šťastná, jsi mnohem krásnější než jindy. A takhle šťastnou jsem tě ještě neviděl.

KATKA

Vždyť budu mít děťátko. A ty ses mi vrátil.

TOM

A ještě jsem neřekl to nejdůležitější. Miluju tě.

Polibek.

TOM

A teď mi řekni jedno, moje drahá.

KATKA

Copak, můj drahý?

TOM

Zdalipak jsi už byla na vyšetření u svého gynekologa, jestli je všechno v pořádku?

KATKA

(provinile) Ne. (rychle) ale zrovna jsem se tam chystala.

TOM

Co jet teď mým autem, ať se nemusíš trmácet MHD? Je akorát po polední pauze.

KATKA

Slyšela jsem dobře? Tvým autem? Vow.

TOM

Ne že bych dostal už honorář, ale je to už na tuty, tak jsem si dovolil šáhnout na železné zásoby. Jo, ale nečekej žádnou limuzínu, i když by sis ji určitě zasloužila. A to auto poznáš jednoduše. Je to ten nejoprýskanější favorit v ulici.

KATKA

Ať si třeba trabant. A mohli bychom si skočit na oběd? Jsem děsně hladová.

TOM

A nejsi ty náhodou těhotná?

6. OBRAZ – BYT TOMA A KLÁRY

Klára sedí v křesle a telefonuje.

KLÁRA

...to víš, že ne....ne ne, je jako vyměněný. Nestíhá ani ty svoje milenky....a představ si, ztloustl....to víš, týden bez sexu. Já když přestala kouřit, tak jsem taky dost přibrala....nech si to, cigarety jenom.

Ozve se domovní zvonek.

KLÁRA

Někdo zvoní....musím končit. Někdy se stavím. Zatím pa.

Klára zavěsí a jde otevřít. Přišel kupodivu Patrik, který se usmívá a mává jí před očima svým mobilním telefonem.

KLÁRA

Ty?

PATRIK

A nebo se stavím já. Promiň, ale dělám tohle od doby, co mám mobil. Některý kámoši chodí v momentě, kdy jim zavolám, automaticky ke dveřím.

KLÁRA

Budu si to pro příště pamatovat. Je hezký, že jsi tady, ale Tom se může každou chvíli vrátit a...

PATRIK

Spíš mě překvapuje, že tu není.

KLÁRA

Jak to?

PATRIK

Dohodli jsme si spolu schůzku. Tady a teď – vlastně už před půlhodinou, zdržel jsem se v zácpě.

KLÁRA

To je mu typické. Není nikdy včas na pravém místě. S takovou nemůže být nikdy úspěšný.

PATRIK

Ale vždyť on už je. Bude se realizovat jeho scénář.

KLÁRA

A ve mně už hrklo. – Co vlastně chcete projednávat?

PATRIK

Aby tomu nepřestal věřit, musí se pořádně něco díť. Teď s ním chci probrat v teple rodinného krbu jeho druhou verzi scénáře. Mám k tomu pár věcných připomínek.

KLÁRA

Jsem ráda, že k tomu přistupuješ tak aktivně. Jen aby se to nakonec nenatočilo.

PATRIK

Chraň bůh. To můžu rovnou skočit z Nuseláku. Ty tu teď budeš?

KLÁRA

Ne, jdu ke kadeřnici. Takže nebudu rušit debatu dvou intelektuálů.

PATRIK

Nemyslel jsem, že bys nás rušila.

KLÁRA

Já vím. - Chceš kafe? Nebo čaj?

PATRIK

Kafe nepiju, ale čaj bych si dal.

KLÁRA

Ovocný, černý, nebo zelený.

Klára odběhne dělat čaj. Mluví z kuchyně.

PATRIK

Zelenej. Díky moc. – A jak to vypadá s vaším rozvodem?

KLÁRA

Nijak. Ale já s ním už dlouho nemluvila. Sehnal si někde peníze, takže už vlastně nemá důvod se mnou komunikovat. A já ho nemám už dávno. Ale počítám, že si shání právníka. Chtělo by to vydržet hrát naši hru až do té doby, než mě o rozvod požádá. Myslíš, že to zvládneš?

PATRIK

Dokážu ho tahat za nos tak dlouho, jak to bude nutné. Není těžký vymyslet, proč se natáčení zase odkládá. Neboj. - Á, čajda je tady..

KLÁRA

Malá odměna za tvoje služby.

PATRIK

Mě to baví. Vždycky jsem chtěl bejt herec.

Zarachocení klíčů a vstupuje Tom.

TOM

Omlouvám se, ale zdržel jsem se v zácpě. Koukám, že se ženou jste se už seznámil.

PATRIK

„Jsi se seznámil.“ Co si pamatuju od posledně, tak si přece tykáme, ne?

TOM

No jasně, já zapomněl. – Mně bys asi neudělala čaj, že?

KLÁRA

Ne, jsem na odchodu.

TOM

Sláva. Moje žena píše knížky pro děti a o tom, jak to chodí ve světě dospělých, nemá ani ponětí.

KLÁRA

Není nad pohádky se šťastným koncem.

TOM

Jestli se chceš dozvědět něco o světě, ve kterém všichni žijeme, tak přijď do kina na Hnilobu. Kdy by to tak mohlo být v kinech, Patriku? Do roka?

PATRIK

Tak nějak zhruba. Jsme teprve na začátku. Ještě není ani rozpočet. Ale do roka by to být mohlo.

KLÁRA

Když tak jeden lístek do první řady. Musím jít. Moc tady nezlobte.

Klára odejde.

TOM

„Moc tady nezlobte.“ To na ní nejvíc nesnáším, když se mnou mluví jak s děckem. Vlezlo jí to na mozek.

PATRIK

A já myslel, že vedeš idylický rodinný život.

TOM

To jo, ale se špatnou manželkou. Klára sice na první pohled každého okouzlí, ale po nějakém čase začne lézt na nervy i těm nejotrlejším.

PATRIK

Je to zajímavé, že lidé, kteří se milují, se po čase zpravidla začnou nenávidět.

TOM

Ponorková nemoc. Je o tom jeden můj scénář.

PATRIK

Jak se jmenuje?

TOM

Jednoduše: Ponorka. V TV Vision ho máte taky.

PATRIK

Jak bude trochu času, mrknu na to. Možná by bylo lepší, kdybysme pak sepsali nějakou dlouhodobější smlouvu.

TOM

Jako navíc projektů?

PATRIK

Jo, třeba na tři celovečerní filmy. Pro tebe jistota, že budeš mít na chleba a šampáňo a my se nebudeme muset bát, že tě zlanaří konkurence.

TOM

Předlož mi takovou smlouvu, já ji rád podepišu.

PATRIK

Nebud' tak hrr. Ted' ji tady nemám. Ale navrhnu to šéfproducentovi. A než se vrhneme na ten scénář, mohl bych si od tebe zavolat. Vybil se mi mobil.

TOM

Jasně. Telefon je tvůj. Já si zatím běžím udělat čaj.

Tom odejde do kuchyně. Patrik přejde k telefonu. Vytočí z paměti číslo. Sluchátko u ucha a nehne ani brvou. Asi po půl minutě zavěsí. Do toho akorát přichází Tom. Nese si hrníček s čajem.

PATRIK

Vyřízeno.

TOM

Neslyšel jsem, že bys mluvil.

PATRIK

No, nezvednul to. Nesedneme si na gauč? Kvůli pohodlí.

TOM

Jo, to bude možná lepší. Já jenom ještě najdu tu druhou verzi.

PATRIK

Mám tu několik poznámek. Ještě to budeš muset trochu vypilovat. Občas to stále nemá spád a divák by se nudil. Ničeho se neboj. Takhle to chodí normálně. Nikdy se nejede na první dobrou.

TOM

Aby to pak ale byla ještě Hniloba.

PATRIK

Jsou to jen detaily. Třeba tady v pátém obrazu. Zbytečně dohráváš, co je dávno jasný. Říkáš to akorát znova, jinými slovy. Chápeš? Takže tyhle čtyři repliky můžeme klidně vyškrtnout.

TOM

Tím jsem chtěl zdůraznit ožehavost toho problému.

PATRIK

Divák není blbec. Takhle to bude lepší, věř mi. – Tak mě napadá, omlouvám se, že odbíhám od tématu, ale...

TOM

Ne, v pořádku.

PATRIK

...tvoje žena je v branži dětské literatury dost známá, že?

TOM

Jo, taková česká Rowlingová.

PATRIK

Kdo?

TOM

Rowlingová. Ta co píše Pottera. Harryho Pottera.

PATRIK

Aha. – Mě vždycky zajímá to, jak se člověk proslaví. Ten moment, kdy se stává z obyčejného občana celebritou. Nevíš, jak se dostala nahoru ona?

TOM

Klára byla vždycky ctižádostivá. Už na vejšce. Děsná kariéristka. Byla i v univerzitním senátu. A ráda psala, ale nikdy si netroufla do ničeho složitějšího. Buď jednoduché povídky, kdo na nich ale nezačínal, že? nebo pak ty pohádky.

PATRIK

Když si ale představíš, kolik lidí píše, a že zrovna ona je na výslunní?

TOM

Byla vytrvalá. Udělala pro to opravdu všechno.

PATRIK

Myslíš „úplně“ všechno?

TOM

Kam tím míříš?

PATRIK

Hodně lidí se nahoru prošukalo. Jenom se o tom moc nemluví.

TOM

No a jelikož se o tom moc nemluví, tak jsme o tom s Klárou nikdy nemluvili.

PATRIK

Ale možná máš nějaký podezření.

TOM

Nevím, o co ti jde. Jasně, že měla nějaký milence. A možná jí některý z nich pomohl nahoru. Ale to fakt nemůžu potvrdit.

PATRIK

Mluvíš o tom, že měla milence, jako by ti to vůbec nevadilo.

TOM

A proč by mělo? Jednak jsem měl taky milenky, a pak se s ní rovádím.

PATRIK

Bacha. Rozvod vždycky smrdí. – A co bys byl schopnej obětovat pro kariéru?

TOM

Skoro všechno.

PATRIK

Takže byses klidně i s někým vyspal, kdyby ti to mělo pomoci?

TOM

Ale jo. Když se zhasne, je pěkná každá.

PATRIK

A já?

TOM

Co?

Naznačí, že se s ním buď vyspí, nebo se rozloučí.

PATRIK

Hniloba ANO nebo NE.

TOM

Jakože my dva? Blázníš?

PATRIK

Ale vůbec. Už jsi to někdy dělal s chlapem? Ne? – No, všechno je jednou poprvé.

TOM

Tak do toho nejdu.

PATRIK

Bude se ti to líbit.

TOM

Ne!

PATRIK

Do ničeho tě nechci tlačit. Ale svůj osud držíš ve svých rukou. Stačí jediný slovo a Hniloba zanikne, a jiný slovo a konečně se to pořádně rozjede. A to slovo řeknu já. A to slovo bude...

TOM

Tohle nemůžu udělat, tohle ne.

PATRIK

No tak, když se zhasne...

Tma. Když se po chvilce rozsvítí zvedá se akorát Tom z postele. Je zabalený do deky, opatrně si sedá. Patrik si zapíná košili. Chvilí sedí mlčky.

PATRIK

Udělal jsi velký krok pro svojí kariéru.

TOM

Nechci se o tom bavit.

Tom po chvilce vstane, chození mu působí trochu potíže. Přechází po pokoji.

TOM

Budeme ještě pokračovat s úpravama?

PATRIK

Ne, pro dnešek by to stačilo. Domluvíme se pak telefonem na další schůzce. Vyhovuje?

TOM

(trpce) Jo.

PATRIK

Máme toho ještě tolik co probrat. No, pomalu půjdu. Ale řeknu ti, byls dobrej – napoprvý. Dotáhneš to daleko. Měj se.

Patrik odchází.

TOM

Proč já? Proč já? Proč já?!

Pláče a odchází do svého pokoje.

7. OBRAZ – BYT KATKY

Obraz Tomovo duše zmizel. Katka maluje jiný. Zvoní telefon. S obavami ho jde zvednout.

KATKA (DO TELEFONU)

Zase ty? Už seš s tím trapnej. Každopádně už po tobě jde policie. Uvidíme se u soudu.

Ozve se domovní zvonek.

KATKA

Jdu. – (do telefonu) Musím končit. Pokecáme zase příště.

Katka otevře dveře a vstoupí Patrik.

KATKA

Vypadni vodsud!

PATRIK

Tu policii jsi, doufám, zase nezavolala, kočička. Nerad bych ublížil tvé hezké tvářičce.

Když řekne „tvářičce“ vezme její tvář do ruky. Vysmekne se mu.

KATKA

Nešahej na mě, ty svině!

PATRIK

No tak. Neutíkej přede mnou. I když po tom, cos mi provedla je logické, že ze mě máš strach.

KATKA

Nepřibližuj se ke mně!

PATRIK

Ale já umím odpouštět. .

KATKA

Já ti neodpustím! Nikdy!!

PATRIK

To mě mrzí. Myslel jsem, že po letech tím stihomamem trpět přestaneš.

KATKA

Vypadni odsud ti říkám!

PATRIK

Jinak co?

KATKA

Volám policii.

PATRIK

Jsem tu na zdvořilostní návštěvě. Nic nedělám, ale klidně jim zavolej, že jsem se tě třeba pokusil zavraždit. Jenže tentokrát ti asi neuvěří.

KATKA

Vyhrožování by stačilo – v tvém případě určitě.

PATRIK

Ty telefonáty? Nějaká technická chyba. Já s tebou chtěl mluvit, ale tys mě neslyšela. Asi si budu muset koupit nový telefon. No a jelikož jsem se nedovolal, tak jsem se stavil osobně. Máme si toho tolik o čem povídat.

KATKA

Co vím já, nesmíš se ke mně přibližovat. Tak zmizni!

PATRIK

Víme oba moc dobře, jak to tehdy bylo.

KATKA

Divím se, že tě pustili. Měli tě zavřít do léčebny. Jsi psychopat.

PATRIK

Věděl jsem, jak se chovat, aby mě pustili dřív. A pak jsem byl nevinný, ale justiční omyly jsou v téhle zemi na denním pořádku.

KATKA

Doufala jsem, že už tě nikdy neuvidím. A jak jsi mě tady, sakra, našel? Kvůli tobě jsem za sebou spálila všechny mosty.

PATRIK

Díky jednomu tvému milenci.

Zarachotí klíče v zámku. Patrik rychle skočí k dveřím do kuchyně.

PATRIK

To bude on. Doufám, že ve vlastním zájmu budeš mlčet.

Patrik se schová, vstupuje Tom.

TOM

Slyšel jsem nějaké hlasy.

KATKA

Telefonovala jsem mámě. Co ti je? Jsi nějaký bledý.

TOM

Nic. Všechno OK.

Obejme ji, a chce ji políbit.

TOM

Ale proč se ty tak chvěješ?

KATKA

Necítím se dneska moc dobře.

TOM

A naše děťátko?

KATKA

To je v pořádku. Včera jsem byla na prohlídce. Čekala jsem, že přijedeš a...

TOM

Měl jsem nějakou práci.

Tom přejde k plátnu.

TOM

Kde je?

KATKA

Kde je co?

TOM

Moje duše.

KATKA

Prodala jsem ji.

TOM

Tys prodala mojí duši? – (špitne) Já vlastně taky.

KATKA

Byla tu nějaká paní z galerie. Dostala kontakt ve škole. Ukázala jsem jí všechno, co tu mám. Moc příjemná paní. Nejvíc se jí líbila ta tvoje duše. Docela slušně zaplatila, víš. Jinak bych ji neprodala. Ale potřebovala jsem peníze. Zlobíš se na mě?

TOM

Ne, byl to přece jen obraz. Hlavně nikdy neprodávej svou skutečnou duši. Co bude tohle?

KATKA

Naše dítě. Ale je na tom ještě hodně práce.

TOM

Udělám všechno proto, aby mělo šťastnější život než já.

KATKA

Není ti něco? Jsi dneska nějaký divný.

TOM

Asi na mě taky něco leze. To je celý.

KATKA

Tak to jsme dva. Co film, jak pokračuje?

TOM

Ale jo. Celkem to jde. Už je hotový rozpočet a teď se bude dělat casting. Taky bych si nějakýho lůsera nejradši střihnul.

KATKA

Ty nejsi lůser. Nebo jsi mi něco neřekl?

TOM

Ne, všechno je OK.

KATKA

Nepřipadá mi, že by bylo všechno OK.

TOM

Jsem přepracovaný, sakra! Dělán na tom ve dne v noci!

KATKA

Tak promiň, že o tebe mám starost.

TOM

Ne, ty promiň. Nějak mi to ujelo. Moc toho poslední dobou nenaspím.

KATKA

Vím, že toho teď máš hodně, ale čas na odpočinek by sis najít rozhodně měl. Na rozvodu už taky pracuješ?

TOM

Jo, už jsem sehnal právníka. Ale nikdy předtím jsem se nerozváděl, tak nevím, jak to může dlouho trvat. – Stále se tak divně chvěješ. Nechceš zavést k doktorovi?

KATKA

Ne, to bude v pořádku. Chvilku si zdřímnu.

TOM

Dobře. Já budu muset stejně jet. Jen jsem se stavil, jestli něco nepotřebuješ.

KATKA

Potřebuju tebe.

TOM

Bohužel jsem teď nedostatkové zboží. Ale slibuju, že se to brzo změní.

KATKA

Neužeň si infarkt, můj drahý.

TOM

Hezky si odpočiň, moje drahá.

Tom už stojí u dveří. Posílají si s Katkou vzdušné polibky.

TOM

(šeptem) Miluju tě.

Tom odchází.

KATKA

(šeptem) Taky tě miluju.

Katka dál leží. Začne plakat. Po chvílce vystupuje Patrik z úkrytu.

PATRIK

To s tím spánkem jsi, doufám, nemyslela vážně, když tu máš návštěvu?

KATKA

Neplet' se mi znova do života.

PATRIK

Omyl. Ty se pleteš neustále do mojeho.

KATKA

Támhle jsou dveře!

PATRIK

Ještě jsem ti ani nepogratuloval k děťátku. To kdybych věděl, tak bych na tebe tak nevybafnul. Mám radost. Naučil jsem se cítit i své nepřátele. I když svobodné matky to mají v dnešní době dost těžké. A když ještě navíc studují.

KATKA

Jsi odpornej. Ta tvoje hraná náklonnost. Naštěstí svobodnou matkou nebudu, takže jdi litoval někoho jiného.

PATRIK

(směje se) Ty si myslíš, že si tě vezme? Neříkej mi, že jsi tak naivní a věříš mu toho právníka?

KATKA

Nemám důvod mu nevěřit.

PATRIK

A on zase nemá důvod se rozvést. Spíš by ztratil, než získal a on umí počítat.

KATKA

Vůbec ho neznáš, tak ho nech laskavě na pokoji.

PATRIK

Znám ho víc než dobře. Jsem ten jeho producent. A mám s ním hodně vřelý vztah.

KATKA

Kecáš. Jsi z vězení maximálně dva roky. Nemůžeš být producent.

PATRIK

Tři. A zapomínáš, že jsem byl producent už předtím. Sice jenom malej ale přece. A taky na to mám buňky a vlivný rodiče. Holka, ty snad pořád žiješ v domnění, že je venku ráj. Omyl, tam je džungle.

KATKA

Nech Toma na pokoji. To je jen mezi náma dvěma.

PATRIK

Já mu nic nedělám. Naopak. Pomáhám mu. Udělám z něj hvězdu.

KATKA

Ale teď kecáš! Hniloba! Nemohl jsi vybrat už horší scénář!

PATRIK

Ty v něj máš teda důvěru.

KATKA

Já mám. Jen říkám, že má i lepší věci. Tohle bude propadák a ty to víš!

PATRIK

Původně jsem propadák chtěl. Ale pak se mi zalíbil. Po menších úpravách to vypadá na průměrný biják.

KATKA

Lžeš od té doby, co tě znám. Proč bych ti teď měla věřit?

PATRIK

V lochu jsem se změnil, „moje drahá“. A nelžu a nikdy jsem nelhal. Mám jen jinou pravdu než ty. Náš problémek vznikl na prachsprostém nedorozumění.

KATKA

Problémek? Podle tebe je znásilnění problémek? Vypadni vodsud', ty bastarde!!

PATRIK

Já jdu. A ty se přestaň, pokud možno, scházet s Tomem. Ve vlastním zájmu.

KATKA

K tomu mě nedonutíš, ty hajzle! Vypadni!!

PATRIK

Když ne tebe, tak jeho určitě jo.

KATKA

Až mu řeknu, co jsi zač, rozbije ti držku!!

PATRIK

Jak jsi bláhová. (trpce se zasměje) Ale když si to myslíš, nebudu ti krást iluze.

KATKA

Zabiju tě, ty parchante! Zabiju!!

PATRIK

A pak, kdo tady vyhrožuje? Nezapomínej, že jsi těhotná. Neměla byses rozčilovat.

Patrik odejde. Katka za ním tupě kouká.

KATKA

Už se sem nevracej, ty svině!

Katka přejde k plátnu, chce malovat. Ale nemá na to sílu. Pohladí obraz.

KATKA

(konejšivě) Neboj se, bude dobře. To o tátovi není pravda. Není.

Přejde k posteli. Lehne si a brečí.

8. BYT TOMA A KLÁRY

Klára věší na zeď obraz Tomovy duše. Ozve se zvonek.

PATRIK

To jsem zase já.

KLÁRA

Na tebe zrovna teď nemám náladu.

PATRIK

Nejdu za tebou, ale za Tomem.

KLÁRA

Dokážeš mi rozumně vysvětlit, proč se začalo natáčet?

PATRIK

To už prosáklo? Jdu mu to zrovna oznámit.

KLÁRA

Mám svoje kontakty. Ale ty mi sakra vysvětlí, proč?! Nemáš dojem, že už to zašlo až moc daleko?

PATRIK

To je normální postup. Sehnali jsme peníze, herce, realizační tým, supr rejžu a dokonce i mediálního partnera. Když všechno tak hezky klapne, tak nevím, proč by se nemělo začít natáčet.

KLÁRA

Protože se to natáčet nikdy nemělo! Proto!! Vzpomínáš?! Byla to jen hra!!

PATRIK

Do jisté doby ano, ale pak se to změnilo.

KLÁRA

Ale to pak postrádá veškerou logiku! I kdyby teď zjistil, že to bylo na začátku jen narafičené, tak už je to jedno. Došlo ti, do jaké jsi mě dostal situace?

PATRIK

Nebudu ti věšet balíky na nos, došlo mi to. Bude časem minimálně tolik slavnější jako ty. S tím, že v týhle branži vydělá desetkrát víc.

KLÁRA

No, ale já jsem chtěla, aby byl na dně.

PATRIK

Ale pomůže to i tobě.

KLÁRA

Díky, že máš o mě taky starost! Ale já se přece původně chtěla rozvést!

PATRIK

Ve světle nových okolností, ti to nedoporučuju.

KLÁRA

Udělal mi to proto, že jsem se s tebou nevyspala, že jo?

PATRIK

(usmívá se) Ne, já jsem s tebou nikdy spát nechtěl. Nejseš ten typ, který mě rajcuje. Považuju tě za kamarádku, možná spojenkyni.

KLÁRA

Spojenkyni? Vždyť jdeš proti mně!!

PATRIK

Jednou, a bude to brzo, mi poděkuješ, že jsem ti zachránil manželství.

KLÁRA

Pchá. Až bude nahoře, tak mě odkopne a půjde za tou svojí!

PATRIK

Nepůjde, toho se neboj.

Do bytu vstupuje Tom. Jako první si všimne obrazu. Všechno ostatní ignoruje.

TOM

Co...co tady dělá?

KLÁRA

Kdo?

TOM

Tohle!

KLÁRA

Obrázek. Většina lidí má doma na zdi obrázky, ne?

TOM

Kdes to...kdes to sebrala?

KLÁRA

Ale koupila jsem to asi před měsícem od jedné studentky. Potřebovala na nájem a mě se to líbilo.

TOM

Ale, to ne.

PATRIK

Vždyť je to jen černý plátno, nebo se snad mýlím?

TOM

To ne...to je...

KLÁRA

Prý to je duše nějakého nešťastného člověka. Je nakreslená pod tou černou vrstvou. Je na nás, jestli tomu uvěříme, nebo jestli to budeme považovat za podvod.

TOM

Ale ona tam je.

KLÁRA

Mě se to líbí. Možná od ní koupím i další obrazy.

PATRIK

Hm. Tohle mi nic neříká. – Zdravím, Tome.

TOM

No nazdar.

PATRIK

Hlavu vzhůru. Mám pro tebe skvělé zprávy.

KLÁRA

Na to mě tady nepotřebujete, kluci. – Jdu se podívat do galerie.

Klára odejde.

TOM

„Kluci.“ Pche.

PATRIK

Co se jí to stalo? Galerie, umění, nezbláznila se?

TOM

Vim já. S ní nemluvim. – (k obrazu) Tohle je teda rána.

PATRIK

Možná jsi mě neslyšel, ale říkal jsem, že mám pro tebe skvělé zprávy.

TOM

Jo, a jaký? Povolili sňatky buzerantům?

PATRIK

Jo, povolili, ale neboj. Brát si tě nechci.. - Ale už se natáčí. Co na to říkáš?

TOM

Cože? Tak rychle?

PATRIK

Rychle? Vždyť už je to docela dlouho, co jsme podepsali smlouvu. A máme tu první natáčecí den.

TOM

Super! Jen jsem nečekal, že to bude tak brzo. Můžu se tam jet podívat?

PATRIK

Jo, bylo by to fajn. Nejlepší by bylo ve dvě hodiny, jestli můžeš?

TOM

Jestli můžu? No, samo sebou, že můžu. Vlastně můžu rovnou teď.

Tom se má k odchodu.

PATRIK

Počkej, počkej. Času dost. Ještě je tu pár věcí, který bych s tebou rád dořešil.

TOM

Poslouchám.

PATRIK

Něco bude možná trochu bolet.

TOM

Povídej.

PATRIK

Je tu něco, co bys asi měl vědět. Je to dost drsný, ale jsme přece chlapy.

TOM

Jo, všiml jsem si. Co to je?

PATRIK

Původně jsem ti ten projekt měl vzít jen na oko. Klára se ti chtěla pomstít. Prostě jsem tě měl udržovat v mylném domnění, že se na tom pracuje, a přitom by se s tím nepočítalo.

TOM

(pomalu) A-ha. Takže se vlastně nic nenatáčí.

PATRIK

Ale jo. Natáčí. Poslouchals mě? Řekl jsem přece „původně“.

TOM

Takhle. Takže jsi nakonec zjistil, že je to dobrý a šel do toho.

PATRIK

Ne. Jinak – nakonec jsem zjistil, že jsi dobrý milenec. A šel do tebe.

TOM

Jo. Ale co teď?

PATRIK

Nečekej, že zrovna Hniloba bude trháč. Ale je to v tobě. Máš na to. Máš v sobě spoustu talentu. Jen potřebuješ někoho, kdo tě usměrní. Kdo tě bude hlídat. Když budu stát při tobě, uděláme hodně dobrou film. To mi věř.

TOM

No já, já, ti věřím. – Ale to vod tý Kláry, to je teda hodně hustý. Ona si ze mě chtěla vystřelit. No já se s ní rozvedu, tohle už nemá cenu. To bude takovej fičák.

PATRIK

Ne, Tome. To nedělej. Podívej se na to z té druhé stránky. Nakonec ti vlastně pomohla.

TOM

No jo, no.

PATRIK

A řekni mi, nevyhovuje ti snad tohle manželství? Vždyť si můžeš dělat vlastně všechno, co chceš.

TOM

Já vím, ale nejsem šťastnej. Rozumíš?

PATRIK

Povím ti to takhle. Nemůžeš mít všechno. Když se vydáš na křižovatce, jednou cestou, nemůžeš zároveň jet po druhé.

TOM

To chápu, ale nevidím souvislost. Já se přece můžu nechat rozvést, vzít si někoho...teda nějakou jinou a zároveň pokračovat v kariéře. Ne?

PATRIK

Ne. Nemůžeš.

TOM

Proč?

PATRIK

Protože teď jsi na křižovatce, kdy si musíš znova vybrat směr. Buď to se rozvedeš, půjdeš si za tou svojí „jinou“ a v tom případě se rozluč se vším, co jsem ti slíbil. Divil by ses, jak rychle bych i v téhle fázi dokázal zrušit Hnilobu. Nebo si zvolíš druhý směr. Nerozvedeš se, občas si dáme nějakou intimní schůzku a bude se dál pracovat na tvou kariéře. Tak. A vyber si. Buď a nebo.

TOM

Já tě nemám rád. Já tě nenávidím.

PATRIK

Ale po tobě nikdo nechce, abys mě měl rád. Chci aby ses definitivně rozhodnul. Teď hned.

TOM

Nemůžu to udělat.

PATRIK

Vždycky jsi chtěl bejt slavněj a bohatej. A já ti to všechno teď nabízím v míře, v který se ti o tom ani nesnilo.

TOM

Dej jsem tu smlouvu, ať to mám z krku.

PATRIK

Chlapák. Tak se mi líbíš. A ještě jsem zapomněl na malý detail. Ukončíš okamžitě veškeré styky s Katkou.

TOM

To ne!

PATRIK

Ale ano. Jen uvaž. Když se nerozvedeš, jakou má tvůj vztah s Katkou budoucnost.

TOM

Jsi zrůda a já jí budu kvůli tobě taky.

PATRIK

Takhle smrdí sláva. Pár lidí si o nás myslí, že jsme zrůdy, ale masy nás milují.

TOM

A musím to podepsat krví?

PATRIK

Ne. Stačí perem.

Tom podepisuje smlouvu.

TOM

A máš mě v hrsti.

PATRIK

Takhle na to nekoukej. Už brzo mi poděkuješ. Do dvou máme ještě dost času. Co bys řekl, kdybysme se do té doby přesunuli do ložnice?

Tom jde mlčky do ložnice.

PATRIK

A neříkej, že se ti to nezačíná líbit.

Zmizí v ložnici. Ozve se zvonek. Tom vyjde do pokoje, zapíná si košili. Jde otevřít.

TOM

Už letím. Moment.

Vstupuje Katka. Už se začíná zaoblovat.

TOM

Ty?

KATKA

Když nejde Mohamed k hoře... proč jsi aspoň nezavolał?

TOM

Já...mám to teď těžký.

KATKA

A já? Pořád nevím, na čem jsem. Mám pocit, že si se mnou hraješ. Nejdřív říkáš, že mě miluješ, že si mě vezmeš, ale pak vždycky zmizíš. Už po tobě chci jediné. Abys ke mně byl upřímný. Jak se sem dostal ten obraz?

TOM

To moje žena. Jen se vydávala, že je z galerie. Musela o nás celou dobu vědět. Pověsila ho dneska a já jsem z toho ještě pořád v šoku.

KATKA

Aha. Takhle. A rozvedete se?

TOM

Ne.

KATKA

Myslela jsem si to. Jen jsem potřebovala, abys mi to řekl. (rozpláče se) Do očí. Ale nemohlo to skončit jinak, když jsi potkal jeho.

TOM

Koho?

KATKA

Toho, kdo ti ten rozvod vymluvil. Toho, kdo ti nejspíš i zakázal se se mnou scházet. Toho, kdo mě už jednou ponižil. Tvého slavného producenta.

TOM

Ty ho znáš?

KATKA

Bohužel. Ještě ti nevyprávěl?

TOM

Ne, co stalo?

KATKA

Já...já o tom nedokážu mluvit. Ale každopádně tě před ním chci varovat. Je schopný všeho.

PATRIK

Ale no tak. Všeho snad ne?

Patrik přichází do pokoje toliko v županu.

KATKA

Cože? Ty? Vy jste tady spolu?

PATRIK

Říkal jsem ti, že jsem se v lochu trochu změnil.

KATKA

Tome, to ne! To nesmíš! Všichni jsou pro něj figurky. Jenom si s tebou hraje.

PATRIK

Je dospělý. Nemusíš mu říkat, co může nebo nemůže dělat.

TOM

Jak „v lochu“?

PATRIK

Křivé udání. Jak už to chodí.

KATKA

(přemůže se) Znásilnil mě.

PATRIK

Zase ta stará písnička. Nikdy jsem tě neznásilnil. Tys to tehdy chtěla. Takže se nemáme o čem bavit.

KATKA

Kdybych to chtěla, tak z toho nemám do teďka noční můry.

TOM

Klid, klid, Kačenko. Nerozčiluj se.

Snaží se jí uklidnit. Chce ji obejmout, ale ona mu uhne.

KATKA

Jak se nemám rozčilovat? Dělal jsem kompars. Bylo mi sedmnáct a byla jsem ještě panna. Začal mě balit.

PATRIK

Začala mě svádět - říkejme věcem pravými jmény.

KATKA

Pozval mě k sobě domů. Otevřel šampaňské.

PATRIK

Vyjela po mě.

KATKA

Začal mě osahávat a svlékat. Byla jsem v náladě, ale řekla jsem mu jasně NE.

PATRIK

Jakmile bys řekla NE, tak bych přestal. A kdybych věděl, co jsi byla zač, ani bych se na tebe na place nepodíval, sakra.

KATKA

Jak „co jsem byla zač“?

PATRIK

Vypočítaná malá mrcha, co si chtěla už od začátku užít, a pak za to ještě vysoudit prachy.

KATKA

Ty parchante!!

Tom vrazí Patrikovi pěstí. Ten spadne na zem a zůstává ležet.

TOM

Tohle jsi přehnal. Svině!

KATKA

Já za to nemohla. Byl silnější, nemohla jsem se bránit.

Tentokrát hledá Katka útěchu v jeho náručí.

TOM

Já ti věřím.

KATKA

Co s ním je? Nehýbe se.

Tom se k němu sehne.

TOM

Zase takovou ránu jsem mu nedal.

KATKA

Je...je mrt...?

TOM

Ne, jenom v bezvědomí. Ale radši zavolám sanitku. Bude lepší, když půjdeš domů. Jsi v pořádku?

KATKA

Jo. Jsem.

TOM

Pamatuj, že teď musíš myslet za dva. Já se ti ozvu, ale...

KATKA

Ne, nic neříkej. Chápu. Hodně štěstí u filmu.

Katka odejde.

9. BYT TOMA A KLÁRY

V místnosti je pověšený stále obraz. Klára sedí za stolem, který stojí místo gauče. Něco píše. Vstupuje Tom.

TOM

Ještě to nemáš hotový?

KLÁRA

Právě finišuju....(mluví, co píše) A žili šťastně, až do smrti.

TOM

A pak je sežrali červy a bylo jim všechno jedno.

KLÁRA

Je dobře, že nepíšeš pohádky. Jak bylo v práci?

TOM

Na roztrhání. Točíme teď nový seriál a je to pěkný šrumeček. Ale zítra mám volno.

KLÁRA

Jak tě znám, tak ho celý prochrápeš.

TOM

Odpocínek je nutný.

KLÁRA

Přečtu si to ještě v posteli. Ty dlouho neponocuj.

TOM

Neboj. Jak se má Kačenka?

KLÁRA

(mile) Usnula asi v osm. Užily jsme si přes den hodně legrace. - Tak mě napadá, když máš zítra to volno, mohl bys s ní skočit na prohlídku? Je objednaná na osmou. Já musím za svým vydavatelem.

TOM

(s úsměvem) Ach, ty rodičovské povinnosti mi zase nedají spát.

KLÁRA

A ne že se tam seznámíš s nějakou svobodnou matkou.

TOM

Jedině se zadanou.

KLÁRA

A málem bych zapomněla. Přišel ti dopis. Z Paříže.

Podá mu dopis. On si ho začne prohlížet a po chvíli ho otevře.

TOM

Dopis z Paříže. Od koho?

KLÁRA

Já asi tuším. Dobrou.

Klára odejde. Tom čte dopis. V přítomnosti se objeví Katka a mluví, co si on v duchu čte. Samozřejmě, že ji nevidí.

TOM

Můj drahý Tome....

KATKA

Můj drahý Tome, prvně ti musím říct, že jsem v pořádku. Dostala jsem se na stáž do Paříže. Je to tu naprosto úžasné. Dozvěděla jsem se tolik nových věcí a hlavně se konečně naučila pořádně francouzsky. A víš, že budu mít výstavu? Nechci být nějaká vychloubačná, ale ten obraz ve vašem obýváku, na který teď asi koukáš, bude mít jednu velkou cenu.

Tom se skutečně dívá na obraz.

KATKA

Napiš mi na níže uvedenou adresu, jak se má Kačenka. A nějaké fotečky, kdybys mohl přiložit. Děkuji ti moc moc moc. Stýská se mi po ní. Ale nelituju toho, že jsem ji nechala u jejího skvělého otce a ženy, která má k dětem tak blízký vztah. Ničeho nelituju. A musím ti pogratulovat k novému místu, pane producente. Po Patrikovi a jeho podvodech, tam asi máš teď hodně práce. Doufám, že ho pošlou do vězení na pěkně dlouho. Ty zůstaň svůj a bude všechno v pořádku. Polib za mě na čelo naší malou, prosím. Díky za všechno.

Sbohem, můj drahý.

TOM

Moje drahá....

Tom se usměje a odejde. Světlo zhasne. Konec.